



МАНЖОРА Борис Георгійович (Манжора Борис Георгиевич; 14. 05. 1921, м. Шадринськ, нині Курган. обл., РФ — 04. 11. 2001, м. Саратов, РФ) — російський музикознавець, тромбоніст, педагог. Професор (1970). Заслужений діяч мистецтв РФ (1990). Член СК РФ (1956) та України. Закін. оркестр. (1951; кл. К. Гайжевського, С. Режеппа) та музикозн. (1953; кл. В. Конен, Л. Христіансена) факультети Урал. консерваторії у

Свердловську (нині Єкатеринбург, РФ). 1938–39 — арт. оркестру Свердлов. театру опери і балету, де грав під керівництвом [А. Маргуляна](#), [Л. Брагінського](#), [А. Людмилині](#). 1939–46 перебував на військ. службі на Далекому Сході, де також керував військ. ансамблями. 1947–51 — керівник Свердлов. естрад. оркестру; 1951–60 — викладач Урал. консерваторії; 1960–69 та 1975–2001 — у Саратов. консерваторії: 1962–63 — декан, 1963–68 — проректор, 1976–87 — завідувач кафедри історії музики та духових інструментів; 1968–69 — проректор, 1969–74 — ректор Донец. муз.-пед. інституту. Автор творів для тромбона і фортепіано — Концерт, Етюд (обидва — 1969), Ескіз (1971).

Основні праці

Уральский народный хор. Свердловск, 1958; Революційна пісня в Донбасі // НТЕ. 1975. № 3; Методика гри на тромбоні. К., 1976; Саратовский академический театр оперы и балета. Саратов, 1996. Т. 1; 2004. Т. 2.

Рекомендована література

1. Марценюк Г. Українське тромбонове виконавство в контексті європейського духового музичного мистецтва. К., 2013.
[І. Д. Гамкало](#)

Бібліографічний опис:

Манжора Борис Георгійович / І. Д. Гамкало // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-63434>. – Останнє поновлення : 2025.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).